

NS Spravodaj

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1080

26.11.2023 (134)

Michael Kühnen Politické vojsko: Tradícia a duch SA

Časť 3

TRAGÉDIA SA (1933/34)

Zdalo sa, že 30. január 1933 naplní všetky nádeje revolučných bojovníkov: NSDAP sa stala vedúcou politickou silou nemeckého národa, jej búrkové oddiely nezadržiateľne rástli - v júni 1934 už viac ako tri milióny nemeckých mužov hrdo nosili hnedú košeľu SA; náčelník generálneho štábu bol ríšskym ministrom a na víťaznom zjazde ríšskej strany v septembri 1933 bol symbolicky označený za najsilnejšiu osobnosť po Hitlerovi a takmer rovnocennú s führerom. A predsa v pozadí rástla v SA oprávnená nespokojnosť:

Príliš málo sa hovorilo o realizácii a uskutočňovaní národnosocialistickej revolúcie, príliš veľa o "národnom povstaní", ktoré bolo už dokonané. Ale spojenectvo a kompromis s ešte stále silnou reakciou v ríšskej vláde, administratíve a hospodárstve nebolo víťazstvom, bolo len polovičným úspechom. Boj SA bol vždy zameraný proti Červenému frontu a reakcii, a to už od 9. novembra 1923, keď reakcia zradila a zastrelila prvých národnosocialistických revolucionárov. Červený front bol dôsledne eliminovaný a po 30. januári 1933 definitívne porazený, národná revolúcia zvíťazila - ale kde bola socialistickej revolúcia, ktorá mala a musí teraz dôsledne eliminovať reakciu?

Dokonca aj citované novoročné posolstvo führera, pri všetkej jeho hmatateľnej

srdečnosti a vd'ačnosti, znelo zvláštne nejasne a rozmazane:

Reichswehr mal naďalej chrániť Ríšu navonok, ale SA ju mala chrániť vnútri? Čo by to mohlo konkrétne znamenať: ochrana vnútri, to by vlastne muselo znamenať kontrolu nad celým aparátom štátnej bezpečnosti a jeho reorganizáciu. O tom však nemohlo byť ani reči - hoci SA bola opakovane využívaná ako "pomocná polícia" a viacerí vodcovia SA boli vymenovaní za policajných veliteľov, policajný a bezpečnostný aparát v žiadnom prípade nebol podriadený vedeniu SA ako celku, ako by to bolo potrebné a nevyhnutné, aby SA túto úlohu skutočne dokázala plniť. Musel by Röhm na tento účel prevziať ministerstvo vnútra? - Ani o tom sa nehovorilo.

Vedenie SA bolo rovnako skeptické voči "deľbe práce" s Reichswehrom:

Národnosocialistickí revolucionári okolo Ernsta Röhma boli takmer všetci bývalí frontoví dôstojníci a neskôr velitelia Freikorpsu - politickí vojaci, ktorí boli z Reichswehru vytlačení a už dávno pochopili, že táto zdanlivo apolitická sila je v skutočnosti vysoko politickým nástrojom moci reakcie. Ernst Röhm a jeho štáb pochopili logiku revolúcie, že revolúcia je skutočne bezpečná len vtedy, keď si vytvorí vlastnú revolučnú armádu!

V prvej polovici roka 1934 sa preto vnútorné napätie čoraz viac stupňovalo: SA požadovala "druhú revolúciu" proti reakcii a ako rozhodujúci krok k nej premenu SA na ozbrojené ľudové milície, ako aj presun vhodných vodcov a podvedúcich ako dôstojníkov a poddôstojníkov do Reichswehru, aby ho mohli politicky kontrolovať. Z kombinácie oboch prvkov - vytvorenia vysoko technickej, výkonnej a rýchlo nasaditeľnej malej národnosocialistickej elitnej jednotky s podštruktúrou ľudových milícií, ktorú tvorili prakticky všetci muži vo vojenskom veku - mala vzniknúť želaná národnosocialistická ľudová armáda pod vedením štábu SA a jej rozhodujúce mocenské prostriedky mali byť vyrvané z rúk reakcie.

V dôsledku toho sa opäť čoraz viac prejavoval starý dvojaký charakter SA: hoci vždy zostávala neobmedzeným útvarom strany v súlade so svojím sebaobrazom, teraz sa chcela opäť stať nielen vojenskou jednotkou ako v minulosti, ale aj revolučnou ľudovou armádou budúcnosti! Na to ju napokon už v roku 1919 vybral a podporoval Röhm. Napokon, takto vždy chápal svoju úlohu vodcu SA. A zodpovedalo to aj - ako už bolo spomenuté - logike NSDAP ako revolučnej strany, ktorá tvrdila: "**Strana velí štátu!**"

Strana vo svojich odboroch už v období bojov vytvorila "tieňový štát", ktorý mal po revolúcii preniknúť do buržoázneho štátneho aparátu a pretvoriť ho v národnosocialistickom zmysle. A v tomto tieňovom štáte SA vždy zastávala úlohu budúcej ľudovej armády. Ani vedenie SA, ani radoví bojovníci SA teraz nechápali,

prečo sa po uchopení moci tento nárok na všetkých úrovniach - ale predovšetkým pokiaľ ide o úlohy SA - čoraz viac obetoval v prospech kompromisu a rozdelenia moci a úloh s reakciou.

S podporou svojich troch miliónov bojovníkov SA, ktorí už aj bez zbraní predstavovali početne najsilnejší mocenský faktor v Ríši, začal Ernst Röhm pôsobiť proti: V očakávaní očakávanej druhej fázy revolúcie začal transformovať a reorganizovať SA na vojenskú formáciu a prostredníctvom veľkolepých výziev skupín SA v celej ríši, prejavov, vyhlásení a pochodov vyvíjal čoraz väčší tlak. Vyhlásil:

"Ak si buržoázne duše myslia, že stačí, že štátny aparát dostal iné znamenie, že národná revolúcia už trvá príliš dlho, radi s nimi raz budeme súhlasiť; je naozaj najvyšší čas, aby národná revolúcia prestala a aby sa stala národnou socialistickou revolúciou. Či im to vyhovuje, alebo nie, my budeme pokračovať v našom boji. Keď konečne pochopia, o čo ide, tak s nimi, ak nebudú chcieť, tak bez nich, a ak to bude musieť byť, tak proti nim."

A napokon 18. apríla 1934 došlo k otvorenému vyhláseniu vojny reakcii spôsobom, ktorý už nemožno prekonať, keď Ernst Röhm v prejave vyhlásil:

"Ale my sme neurobili národnú revolúciu, ale národno-socialistickú revolúciu, pričom kladieme osobitný dôraz na slovo "socialistická"! Tam, kde sa tieto národné sily medzitým popri svojom národnom myslení naučili a prakticky praktizovali socializmus, môžu s nami kráčať aj naďalej. Ale tam, kde si myslia, že by sme kvôli nim urobili čo i len najmenší ústupok z našej dôslednej socialistickej vôle, sa vážne mýlia."

Reakcia a revolúcia sú prirodzení nepriatelia na život a na smrť. Neexistujú žiadne mosty nad sebou, pretože jedno vylučuje druhé. V nepochopiteľnej zhovievavosti nový režim v Nemecku, keď sa ujal moci, nemilosrdne nevyčistil s nositeľmi a prísluhovačmi starého a ešte staršieho systému. Dnes sú v štátnych službách ľudia, ktorí ešte nepocítili závan ducha národno-socialistickej revolúcie. Nemáme im za zlé, že ich postoj predbehol vývoj, hoci nepovažujeme za šťastné, že boli odstránení namiesto toho, aby boli postavení na rovnakú úroveň. Ale pevne a nemilosrdne im zlomíme krk, ak sa odvážia potvrdiť tento reakčný postoj."

Takéto a podobné vyhlásenia, ktoré sa v týchto mesiacoch opakovali po desiatkach, čoraz častejšie viedli k fámam, že Ernst Röhm plánuje puč - že druhú revolúciu, ktorú považoval za nevyhnutnú, má vyvolať povstanie SA. To by však Röhma úplne skreslilo:

Ernst Röhm bol vždy lojálnym a verným nasledovníkom führera - pravda, nie byzantským "áno" a pochlebovačom, ale sebavedomým a samostatne uvažujúcim pri-

ateľom. Vyzbrojením elitných jednotiek SA (Stabswache), reorganizáciou SA ako vojenskej sily a svojimi výzvami a proklamáciami Röhm nepripravoval štátny prevrat, ktorý by sa sotva dal uskutočniť takýmto otvoreným a provokatívnym spôsobom. Vždy bolo jasné, že druhá fáza revolúcie sa nemá začať proti Adolfovi Hitlerovi, ale s ním; ale vždy bolo tiež jasné, že Röhm, rovnako ako v roku 1924, odstúpi a vráti svoje poverenie, ak sa führer rozhodne proti nemu. Jasným dôkazom toho je, že Röhm po návrate do Nemecka z bolívijskej armády neodstúpil, ale iba si vzal dovolenku - inými slovami, nechal si otvorenú cestu späť pre prípad, že by svoje myšlienky nemohol uskutočniť! Ani 30. júna 1934, ani neskôr teda nehrozilo povstanie SA: "Röhmov puč" bol v skutočnosti pučom proti Ernstovi Röhmovi - umožnila ho vojna nervov a intrigy reakcie, ktorými bol führer oklamáný.

Na tomto mieste by sa však nemalo hovoriť o lacnej kritike Adolfa Hitlera: Röhm nechcel uskutočniť prevrat, ale chcel vyvíjať tlak - vrátane tlaku na führera, aby ho získal pre svoje myšlienky. Už len to bolo porušením "základného zákona" SA, ktorá nesmie viesť vlastnú politiku, ale musí vždy zostať bojovým pododdelením strany a podriaďiť sa jej stratégii a taktike. Toto porušenie by určite ospravedlnilo odvolanie náčelníka štábu. Bolo to tiež nezodpovedné v takej napätej vnútropolitckej atmosfére, v ktorej nebol možný žiadny puč SA, ale reakčný puč Reichswehru bol neustále možný a pri rôznych príležitostiach aj hrozil. Takýto puč mohol viesť k občianskej vojne!

Podvedený fámami o puči a intrigami reakcie, posilnený súperiacimi Röhmovými oponentmi v strane, pod tlakom náčelníka generálneho štábu a ohrozený reakčnými snahami o obnovu, Hitler svojimi krokmi 30. júna 1934 zabránil hroziacej občianskej vojne. Na tomto pozadí sa poprava vedúcich predstaviteľov SA stáva pochopiteľnou. Človek nemôže a nesmie chcieť vynášať súdy o vine a tragédii z pohodlného kresla historického pozorovateľa s odstupom päťdesiatich rokov!

Z historických skúseností však možno vyvodit' poučenie pre súčasnosť a budúcnosť - ako sme to už urobili v prípade prvej tragédie SA 9. novembra 1923: Základné napätie dvojitého charakteru SA - vojenského alebo čisto politického - sa dvakrát uvoľnilo v dramatických udalostiach: V oboch prípadoch bola SA na vrchole svojej moci a v oboch prípadoch túto moc stratila v krvavých zúčtovaniach, ktoré jej nedali žiadnu šancu. Po roku 1923 bolo rozhodnutie zbaviť SA vojenského charakteru a premeniť ju na výlučne propagandisticky účinnú stranícku armádu správne. Ernst Röhm sa vtedy mýlil. Úlohou SA nebolo vojensky poraziť systém, proti ktorému bojovala, ale zhromaždiť do svojich radov bojovú elitu národa a príkladom svojho ducha SA získať pre národný socializmus široké masy ľudí, aby NSDAP umožnila legálnu revolúciu. Takto sme chápali tradíciu SA a takto ju aplikujeme na dnešné obdobie boja.

30. júna 1934 však už bolo národnosocialistické hnutie pri moci, SA v podstate splnila svoju úlohu. V takejto situácii však teraz ide o to, aby sa všetky inštitúcie a bašty moci buržoázneho štátu prenikli duchom národného socializmu, aby sa transformovali a dostali pod právomoc strany. To zahŕňa predovšetkým všetky útvary vnútornej a vonkajšej štátnej bezpečnosti. Tieto oblasti sú klasickými úlohami víťaznej SA a v nej organizovanej bojovej elity národa! Bez takéhoto boja proti mocenským baštám buržoáznej reakcie zostáva revolúcia neúplná a musí zlyhať a zrútiť sa pod veľkým napätím, ako sa to nakoniec aj stalo. Tentoraz mal Ernst Röhm pravdu.

Dôsledný a nemilosrdný boj proti reakcii je preto siedmou požiadavkou tradície SA. Vzhľadom na krvavú a tragickú históriu SA a jej veľkého náčelníka štábu stojíme celkom vedome a neúprosne v tejto tradícii SA, ktorá je jasne vyjadrená v už citovaných slovách Ernsta Röhma:

"Reakcia a revolúcia sú prirodzení smrteľní nepriatelia. Neexistujú žiadne mosty, pretože jedno vylučuje druhé."

NS KAMPFRUF
KAMPFRUF DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUSBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seitlang haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 die nationalsozialistische Bewegung wieder als zu sehen in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Kämpfte von Stummheit, Verwirrung, Verfallung und Verunsicherung haben nicht umsonst, das Kunst der gesamten Welt werden hoch gelobten Führer Adolf Hitler zu entdecken.

Alle Nationalsozialisten sind sonstige arbeitslose Soldaten und Kampfgemeinschaften Schicksal an Schicksal an Kampf an die Erhaltung unserer völkischen Werte.

Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe des hochgelobten Führers ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die notwendige Güter ist aber dabei, das Volkstum - gegen alle wahren Völkern - zu bringen. Seine Mittel sind Erziehung, Überlebens- und Kampferziehung.

Ob "legal" oder "illegal", ob im Weltkrieg oder im Innenkampf, ob auf Propagandafront bewaffnet oder mit einem Schwert! Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottard Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Spravodajský bulletin NS
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Predná správa
Rozhovor s Molly

Tretia časť

NSK: Vaše súčasné projekty a zjavy týkajú filozofie a umenia.

Opíšte, prosím, svoj názor na vplyv týchto tém v politike.

Molly: Snažím sa stále aktualizovať blog, ale väčšinou sa sústreďujem na Adolfa Hitlera a Armádu Tudstva (www.mourningthecent.com/truth.htm). Teraz som na 21 stránkach a mám toho ešte veľa na práci. Štúdiom druhej svetovej vojny je absolútne minové pole informácií. Hľadajte informácie o jednej veci a nájdete ďalšie dve, ktoré treba preskúmať. Trochu si pripadate ako archeológ, ktorý odkrýva pochovanú minulosť. Minulosť, ktorú by radšej nechceli vyniesť na svetlo. Za záplavu informácií a obrázkov môžeme opäť poďakovať internetu. V priebehu rokov sa objavili memorandia väznené

the **NEW ORDER**

Number 174 (133) Volume 173

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture destruction, and neo-stoning.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or as a handfield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottard Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je najväčšia na svete Dodávateľ národnej socialistickej propagandy!

Tlačené a online periodiká v mnohých jazykoch
Stovky kníh v mnohých jazykoch
Stovky webových stránok v mnohých jazykoch

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!